

dretal, at det er kommet til en fuldstændig modsat Overbevisning. Jeg vil et Dieblift laade dette staa hen som rigtigt og da undersøge, hvad Følgen maatte blive, hvis man desuagtet ikke gif til den af Ministeriet forlangte Forhøielse af Slidpenge. Følgen vil ingenlunde blive den, som den ærede Drdfører omtalte. Soldaterne ville ligesuldt faae de Klæder, som den ærede Drdfører meget rigtig bemærkede, at de have billigt Krav paa, at faae i forsvaerlig Stand. Sagen er jo nemlig den, at for Tiden findes der ved enhver Afdeling en Brugsbeholdning og en Feltbeholdning, og disse holdes fuldstændig i Orden hele Aaret rundt ved Rekvizitioner fra Munderingsdepotet, alt efter som Afgangen kræver det. Hvor det altsaa vilde komme til at storte paa tilstrækkelig Indtægt i Forhold til det Udleverede og Forbrugte, bliver alene i Munderingsdepotets Centralbeholdning. Men selv forudsat, at det er rigtigt — hvad dog ikke af Flertallet kan erkjendes for at være tilstrækkelig godtgjort — at der altsaa i Munderingsdepotets Beholdninger qarligt finder en Værdiforringelse. Sted af henved 30,000 Rd., er dette da en saaa høist betænkelig Ting? Det tror Flertallet ikke. Den ærede Drdfører betegnede det som uøkonomisk. Jeg kan i saa Henseende ikke undersøge den ærede Drdførers Anskuelse; thi det staar for mig og for Flertallet, som om det snarere kunde betegnes som uøkonomisk at have altsaa store Beholdninger i Munderingsdepotet. Naar jeg antager — det kan naturligtvis ikke nøiagtig opgives — at der i Munderingsdepotet, for Diebliffet ligger Værdier af 8—900,000 Rd., saa forekommer det mig ikke økonomisk at ville forøge denne Beholdning; thi Rentetabet er dog ikke aldeles ubetydeligt, og de Munderinger, der ligge i Munderingsdepotet, naar Ud og Naar ind, blive vistnok ikke bedre, der er tværtimod mere Sandsynlighed for, at de hvert Aar tabe i Værdi. Jeg ser altsaa ikke, at der, fordi der i et kortere Tidrum af nogle Aar mulig kunde være Tale om, at Munderingsdepotets Beholdninger gif noget ned, der i og for sig er noget saa overordentlig Betænkeligt. Da jeg før omtalte, hvorledes Ministeriet havde begrundet sin Begjæring om

Forhøielse af Slidsatserne, glemte jeg at anføre endnu et Argument, som Ministeriet i saa Henseende har gjort Brug af; og dette er, at naar Rigsdagen vilde gaa til at forhøi Slidsatserne, saaledes som Ministeriet har begjært, saa vilde der kunne lægges et ganske andet Ansvar over paa Afdelingerne, saa vilde hver Afdeling, overensstemmende med de Slidsatser, der være bevilgede, og overensstemmende med Tjenestedagens Antal i Afdelingen, faae en bestemt Sum til sin Disposition, og for dens Anvendelse maatte den være ansvarlig, idet Afdelingskommandøren blev gjort ansvarlig for Bedligholdelsen af de Afdelingen tildelte Beholdninger for den bevilgede Sum. Hvad nu angaar det Ansvar, som man saaledes tror, at der ved denne nye Ordning vilde kunne lægges over paa Afdelingskommandørerne, saa tror jeg, at det for en stor Del beror paa en Illusion. Enhver Embedsmand og altsaa ogsaa de Herrer militære Embedsmænd, som have Statens dem an betroede Giendele i Hænde, ere ganske i Almindelighed ansvarlige for, at disse blive godt og økonomisk behandlede. I saa Henseende vilde der altsaa ved den nye Ordning ikke skabes noget nyt Fundament for Ansvaeret; men vilde man lægge et yderligere Ansvar over paa Afdelingskommandørerne, navnlig i den Retning, som før af mig antydet, da vilde jeg under de nuværende Forhold anse dette for overordentlig ubilligt; og jeg kan derfor ikke tro, at dette for Alvor er Meningen; thi skulde de paa den Maade være ansvarlige for de bevilgede Midler, at de indstode for de Anskaffelser, der komme tilveie for disse Midler, saa maatte de ogsaa efter mit Skjøn være fuldkommen Herre over, hvor de erhverve de Gjenstande, som anskaffes for Afdelingerne, og saa maatte man ikke, saaledes som dog er Tanken, sige til dem: Hvad I bruge af den ene eller anden Slags Munderingsgjenstande, skulle I tage fra Munderingsdepotet i Kjøbenhavn, og dem maa I være fornøiede med, saaledes som I faa dem derfra. Paa den Maade vil der ikke med nogen Billighed kunne lægges noget Ansvar over paa Afdelingerne; thi det er jo høndet — jeg vil ikke sige, at det nu er Tilfældet, men før skete det ikke saa sjelden — at der